

Andrzej Gołębniak

Moskorzew, pow. Włoszczowa. "Murowaniec"

Informator Archeologiczny : badania 7, 259

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MOSKORZEW, pow. Włoszczowa
"Murowaniec"

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
P.P. PKZ Oddział w Warszawie

Badania prowadził mgr Andrzej Gołębniak,
Finansował WKZ w Kielcach, Pierwszy sezon
badań, Pozostałość średniowiecznego i nowo-
żytnego dworu.

Badania prowadzone były w ramach kompleksowego studium historyczno-architektonicznego przygotowywanego przez PDNH P.P. PKZ - Warszawa dla potrzeb konserwatorskich. Miały one za zadanie określenie stratygrafii i chronologii ceglanego budynku pozostałego po dawnym założeniu - dworu, zwanego "Murowadłem". Najprawdopodobniej była to pierwotnie wieża mieszkalna; następnie użytkowana jako zbiór ariński. Prace prowadzono na dwóch wykopach o powierzchni 25 m². Ponadto przeprowadzono uzupełniające badania wiertnicze. Niestety z powodu przeprowadzonej w XVIII lub XIX wieku niwelacji terenu, oraz pogłębienia piwnic budynku i związanego z tym braku pierwotnych nawarstwień nie udało się spełnić głównych postulatów badawczych.

MROWINO, pow. Poznań

patrz
neolit

MUSZYNA, pow. Nowy Sącz

Instytut Archeologii
Uniwersytetu Jagiellońskiego

Badania prowadziły dr Maria Cabala
i Roma Lelek. Finansował WKZ w Kra-
kowie oraz Instytut Archeologii UJ. Za-
mek średniowieczny biskupów krakow-
skich.

Zamek muszyński wznosi się na ostatnim wypiętrzeniu pasma górskiego @graniczonego od południa rzeką Muszynką, a od północy potokiem Szczawnik. Góra stromo opada w dolinę Popradu, panując nad poszerzeniem doliny, na którym posadowiono miasto. W wyborze miejsca dla zakładania wykopów kierowano się chęcią znalezienia przestrzeni niezniszczonej przez nawarstwienia zamku, na której można byłoby odsłonić nienaruszony układ osadniczy. W centralnej partii zamku założono dwa wykopy szerokoprzestrzenne; wykop krzyżowy w części zachodniej oraz kilka wąskoprzestrzennych wykopów rozpoznawczych.

W wyniku prac badawczych ustalono dla pewnych partii zamku poziom zalegania skały i obszary wyłożone brukiem. Te ostatnie były niezabudowanymi dziedzińcami posiadającymi odpływy dla doprowadzania wody. Zweryfikowano bieg niektórych wcześ-